

прилепи. Това съж вампири, ужасните бразилски кръвопийци, които летят надъ спящите. Те жадуват за топла кръв.

Вдъсно около малката гора е приста ограда. Въ нея стоят и дръмнат волове, коне и овце. Към тях приливат за малко време кръвожадните вампири и бързо отлизат. Скоро си свършват работата. Една минута е достатъчна, за да прегризат кожата на добичето, да смукнат топла кръв и да отлетят.

Те летят из гората, нападат на птиците и дребните звърове, хващат ги съ ноктите си и пият кръвта имъ.

Те летят и вечеръ въ началото на нощта, но тогава животните спят леко или дръмнат и не ги допускат да доближават до тяхъ. Същинската имъ гошавка натижва сега, при слабата утринна дрезгавина.

Вампирите не прегризват дълбоко кожата. Те само снимат съ острите си зъби парче отъ нея и кръвта бързо нахлува къмъ раничката, отъ където те я смучат.

Раните, които вампирът причинява, не съ опасни. Но ако нѣколко вампира смучат отъ една и съща рана нѣколко нощи подъ редъ, то животното ослабва отъ загуба на кръвъ, толкова повече че и следъ ухапването, когато вампирът се е напилъ, кръвта продължава да тече.

При следенъ случай тези кръвопийци смучат кръв и отъ спящъ човѣкъ.

Английскиятъ естественикъ Бетсъ, който прекаралъ 11 години въ Бразилия, ето какво разказва за тяхъ:

„Трѣбаше да се настаня въ една пуста стая, въ която не било спано много нощи. Първата нощ заспахъ дълбоко и не забележихъ нѣщо необикновено. Къмъ срѣднощъ бѣхъ разбуденъ отъ необикновенъ шумъ. Тоя шумъ причиня-

Вампиръ.